

Griffie nummer :
Repertoriumnummer : 873
Vonnisdatum : 03.04.2012

PRO JUSTITIA

De Correctionele Rechtbank van het arrondissement Hasselt,
13de kamer, spreekt het volgende vonnis uit:

INZAKE HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN:

landbouwer.
geboren te of
wonende te
Belg.

Verdacht van:

Te

als (mede)eigenaar(s) die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting heeft toegestaan of gedoogd en die tot de werken opdracht heeft gegeven

op niet nader te bepalen datum, tussen 1 januari 2007 en 11 december 2009

op het onroerend goed gelegen te gekadastreerd of reweest zijnde afdeling
eigendom van /oornoemd,
en zijn echtgenote ingevolge akte van aankoop dd. 6 juni 2006
voor wat betreft de perceelnummers en ingevolge akte van aankoop

dd. 16 december 1994 voor wat betreft perceelnummer   beide aktes verleden
voor notaris   met standplaats te

- Een hangaar van ca. 20m x 14m x 6m, bestaande uit gevels van gegalvaniseerde staalplaten en tevens een dak uit gegalvaniseerde staalplaten;
- Een houten constructie van ca. 7m x 5m x 3m, aangehecht aan voormelde hangaar, afgedekt met een dak uit eternieten golfplaten;
- Een betonnen verharding van ca 3m x 1,5m, aangelegd voor de aanhechting;

te hebben opgericht zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning van het college van burgemeester en schepenen.

Teneinde na toepassing van de strafwet, op vordering van de stedenbouwkundige inspecteur of het college van burgemeester en schepenen, de feiten, voor zover gepleegd voor 1 september 2009 strafbaar ingevolge de artikelen 99, §1, 146, 1°- 3°, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de Ruimtelijke Ordening dd. 18 mei 1999, en thans strafbaar gesteld zijnde overeenkomstig de artikelen 4.2.1 en 6.1.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening,

- de plaats te herstellen in de vorige toestand, namelijk:

- de afbraak en het verwijderen van de hangaar met een volume van ca. 20m x 14m x 6m, bestaande uit gegalvaniseerde staalplaten;
- de afbraak en het verwijderen van een annex aan de hangaar met een volume van ca. 7m x 5m x 3m opgetrokken uit hout en met een eternieten dakafdekking;
- het afbreken en het verwijderen van een betonnen verharding met een oppervlakte van ca. 3m x 1,5m

(inclusief eventuele vloerplaat en fundamenten), het opvullen van de bouwput met zuivere teelaarde en de verwijdering van de afbraakmaterialen van het terrein

en over te gaan tot veroordeling tot een dwangsom van 125€ per dag bij niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

Overgeschreven op het   hypotheekkantoor te   op 14/07/2011,
nr.   en ambtshalve ingeschreven.
Ontvangen : 74,49 euro. De Bewaarder (get.

Gelet op de stukken van het rechtsgeding

Gehoord in openbare zitting:

- het Openbaar Ministerie in de vordering;

- Mr.   advocaat te   vertegenwoordigt de
beklaagde, die ter zitting niet verscheen.

***   ***   ***

1.
Beklaagde is de mede- eigenaar van een onroerend goed gelegen te
kadastraal gekend onder

Dit perceel ligt binnen de grenzen van een landschappelijk waardevol agrarisch gebied
(gewestplan

2.
Beklaagde wordt ervan verdacht om tussen 1 januari 2007 en 11 december 2009 zonder
voorafgaande stedenbouwkundige vergunning een aantal constructies te hebben
opgericht, m.n.

- een hangaar, bestaande uit gevels en een dak van gegalvaniseerde staalplaten,
- een houten constructie, afgedekt met eternieten golfplaten,
- een betonnen verharding.

3.
Op 1 september 2009 is de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 18 maart 2009 in
werking getreden.

Op de oprichting van dergelijke constructies blijft een strafbare vergunningsplichtige
handeling.

Het misdrijf zoals omschreven in de inleidende dagvaarding is bijgevolg bewezen door het opsporingsonderzoek en het onderzoek ter zitting.

Beklaagde wil ten onrechte voorhouden dat dit misdrijf het voorwerp uitmaakt van een regularisatieprocedure.

Beklaagde heeft op 22 november 2011 een regularisatiedossier ingediend; zijn aanvraag werd evenwel niet ontvankelijk verklaard.

Beklaagde wil tevens verwarring zaaien waar hij stelt dat voor de houten constructie een vergunning werd afgeleverd.

Het perceel is onbestaande; de houten constructie werd opgericht op perceel

Beklaagde kan geen stedenbouwkundige vergunning voorleggen.

Het misdrijf zoals omschreven in de inleidende dagvaarding is bijgevolg bewezen.

Bij de straftoemeting wordt rekening gehouden met de persoon van beklaagde, blanco strafverleden en de omstandigheden en ernst van de feiten, die getuigen van weinig respect voor de ruimtelijke ordening in het bijzonder.

Een geldboete van 300 euro moet beklaagde ervan weerhouden in de toekomst dergelijke laakbare feiten te stellen en moet hem leren het milieu te respecteren.

4.

De herstellvordering werd ingesteld bij vordering van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur van 17 januari 2011.

De herstellvordering werd regelmatig en tijdig ingesteld (art. 6.1.41, § 4 en § 5 CRO.)

Op 22 oktober 2010 verleende de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid een eensluidend advies voor wat betreft de herstellvordering.

Door de uitgevoerde werken wordt een goede ruimtelijke ordening ter plaats verstoord en zijn gelegen in een landschappelijk waardevol agrarisch en onaangetaast gebied met een open karakter in de onmiddellijke omgeving van een onaangetaast bosgebied.

De herstellvordering is zowel intern als extern wettig en beoogt op gepaste doch noodzakelijke wijze het herstel van de gevolgen van het door beklaagde gepleegde misdrijf te doen verdwijnen.

De herstellvordering steunt uitvoerig op motieven van goede ruimtelijke ordening is niet kennelijk onredelijk.

*** **

Gelet op de artikelen :

Wetboek strafvordering art. 185,190,194,197

Wetboek strafrecht art. 2,38,40

Wet van 29 maart 1962 art. 44, 64 en 69, gewijzigd bij de artikelen 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, gewijzigd bij de artikelen 42, 66 en 72 van het Decreet van 22 oktober 1996 en thans strafbaar gesteld door de artikelen 99, 146, 147, 148, 149 en 204 van het Decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999, zoals gewijzigd bij Decreten van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999), 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000), 13 juli 2001 (B.S. 3 augustus 2001), 1 maart 2002 (B.S. 16 april 2002), 4 juni 2003 (B.S.22 augustus 2003), 21 november 2003 (B.S. 29 januari 2004), 27 maart 2009 (B.S. 15 mei 2009).

Wet 05.03.1952 art.1 en Wet 07.02.2003, gewijzigd door Wet 28.12.2011

Wet 01.08.1985 art. 29 gewijzigd door Wet 22.04.2003 art. 3 gewijzigd door

KB. 31.10.2005 art. 1

Wet 15.06.1935 art. 2,14,31,32,33,34,35,36,37,41

en de artikelen aangehaald in dit vonnis.

*** **

OM DEZE REDENEN :

De rechtbank stamerende OP TEGENSPRAAK;

Verklaart beklagde schuldig aan het misdrijf zoals omschreven in de inleidende dagvaarding.

Stelt vast dat de feiten werden gepleegd na 29.02.2004, doch voor 01.01.2012, zodat de wet van 07.02.2003 op de opdelicten van toepassing is.

Veroordeelt beklaagde voor de feiten tot een geldboete van 300,00 euro te vermeerderen met 45 opdecimen (x5,5) en also gebracht op 1.650,00 euro of een vervangende gevangenisstraf van 60 dagen.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, een bedrag te betalen van 25 euro te verhogen met 50 opdecimen en also gebracht op 150,00 euro.

Verwijst beklaagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgeschoten door de openbare partij, begroot op de som van 118,84 euro, doch niet inbegrepen de kosten van overschrijving ter hypotheek van huidig vonnis.

Legt aan de veroordeelde in toepassing van art. 91 K.B. van 28.12.1950 de verplichting op tot het betalen van een vergoeding van 32,27 euro.

***   ***   ***

Beweelt het herstel van de plaats in de vorige staat door de afbraak en het verwijderen van de hangaar en houten constructies én van de betonnen verharding.

Beveelt, voor het geval de plaats niet binnen een jaar na het in kracht van gewijsde gaan van huidig vonnis in de vorige staat wordt hersteld, dat de stedenbouwkundige inspecteur en het college van burgemeester en schepenen, ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien op kosten van beklaagde.

Zegt dat de overheid die het vonnis uitvoert, gerechtigd is om de materialen en voorwerpen afkomstig van de herstelling van de plaats, te vervoeren en te verwijderen.

Zegt dat de overtreder die in gebreke blijft, verplicht is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, opgesteld door de overheid die het vonnis uitvoert, of begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank.

Veroordeelt beklaagde voor het geval dat aan de veroordeling tot herstel niet wordt voldaan, tot betaling aan de stedenbouwkundige inspecteur van een dwangsom van 125 euro per dag vertraging vanaf de eerste dag volgend op het verstrijken van de hoger vermelde hersteltermijn en in zoverre huidig vonnis betekend werd.

**Aldus gevonnist in openbare zitting van de DERTIENDE KAMER,
03 april 2012, alwaar zetelden:**

**ondervoorzitter, enige rechter,
substituut procureur des Konings,
griffier.**